

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 98/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **LiNi s.r.o.**, Moravský Svätý Ján 7, zastúpenej URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. B2-26Cb/508/2015 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 2. februára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a napokon základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny, čl. 17 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B2-26Cb/508/2015 (pôvodne Okresného súdu Bratislava II v konaní sp. zn. 26Cb/508/2015). Navrhuje, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov, priznal mu primerané finančné zadostučinenie vo výške 10 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti, a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou podanou 18. decembra 2015 na okresnom súde domáhal od žalovaného zaplataenia istiny s príslušenstvom. Okresný súd rozsudkom z 13. novembra 2018 žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd

v Bratislave rozsudkom sp. zn. 4Cob/51/2019 z 22. októbra 2020 rozsudok okresného súdu zmenil, žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

3. Na základe dovolania sťažovateľa Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 4Obdo/2/2022 z 31. januára 2023 rozsudok krajského súdu z 22. októbra 2020 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že v novom rozhodnutí krajský súd rozhodne aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania.

4. Krajský súd rozsudkom sp. zn. 4Cob/92/2023 zo 7. marca 2024 rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania v celom rozsahu. O trovách dovolacieho konania krajský súd nerozhodol. Rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 18. apríla 2024.

5. Mestský súd uznesením z 10. októbra 2025 v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku rozhodol, že sťažovateľ má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu, o ktorej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto uznesenia uznesením súdneho úradníka. Následne mestský súd uznesením zo 17. decembra 2025 rozhodol o výške trov dovolacieho konania. Žalovaný podal proti uzneseniu 1. januára 2026 sťažnosť, o ktorej nebolo do dňa podania ústavnej sťažnosti rozhodnuté.

6. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdenom porušení označených práv zbytočnými priet'ahmi mestského súdu pri rozhodovaní o trovách dovolacieho konania, pričom sťažovateľ poukázal aj na celkovú dĺžku napadnutého konania ako celku. Sťažovateľ namieta nesústreďený, neefektívny a nehospodárny postup mestského súdu, keďže ani po 3 rokoch od vydania uznesenia najvyššieho súdu nebolo právoplatne rozhodnuté o výške trov dovolacieho konania. Krajský súd o trovách dovolacieho konania v zmysle príkazu najvyššieho súdu nerozhodol vôbec a mestský súd rozhodol až po roku a pol od právoplatnosti rozsudku krajského súdu. Mestský súd síce rozhodol o výške trov dovolacieho konania, avšak vzhľadom na sťažnosť podanú žalovaným toto rozhodnutie dosiaľ nenadobudlo účinky právoplatnosti. O sťažnosti má rozhodnúť zákonný sudca v lehote 60 dní. Podľa názoru sťažovateľa rozhodovanie o výške trov konania nemožno považovať za právne či skutkovo zložité. Neprimeraná dĺžka napadnutého konania nebola zapríčinená konaním sťažovateľa a v posudzovanej veci neexistujú žiadne také okolnosti, ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na jeho ťarchu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie označených práv zbytočnými priet'ahmi mestského súdu pri rozhodovaní o trovách dovolacieho konania.

II.1. K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

8. V súvislosti s namietaným porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zbytočnými priet'ahmi mestského súdu pri rozhodovaní o trovách dovolacieho konania ústavný súd konštatuje, že s'ťažovateľ podal argumentačne a obsahovo totožnú ústavnú s'ťažnosť 6. novembra 2025. O s'ťažnosti rozhodol nálezom č. k. III. ÚS 716/2025-27 z 12. februára 2026, v ktorom konštatoval porušenie označených práv zbytočnými priet'ahmi mestského súdu, prikázal mu konať v napadnutom konaní bez zbytočných priet'ahov a s'ťažovateľovi priznal náhradu trov konania. Vo zvyšnej časti ústavnej s'ťažnosti nevyhovel.

9. S'ťažovateľ teda podal ďalšiu ústavnú s'ťažnosť v čase, keď o jeho obsahovo identickej s'ťažnosti (namietajúcej porušovanie rovnakých práv tým istým postupom mestského súdu) už ústavný súd konal, preto je jeho ústavná s'ťažnosť v tejto časti neprípustná pre prekážku litispendencie [§ 55 písm. b) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], čo zakladá dôvod na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

II.2. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (čl. 36 ods. 1 listiny) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

10. Na margo základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (čl. 36 ods. 1 listiny) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tvrdenými zbytočnými priet'ahmi mestského súdu ústavný súd odkazuje na svoju judikatúru, podľa ktorej k vysloveniu porušenia základného práva na súdnu ochranu môže dôjsť v prípade, ak namietané zbytočné priet'ahy, ako aj celková doterajšia dĺžka preskúmaného súdneho konania signalizujú, že v postupe súdu došlo k pochybeniam takej intenzity, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti posudzovanej veci (najmä predmetu konania, teda toho, čo je pre s'ťažovateľa v stávke) možno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti – *denegatio iustitiae* (pozri m. m. IV. ÚS 242/07 – *a contrario*).

11. Skutočnosť, že konanie je už v merite veci právoplatne skončené od 18. apríla 2024, a to, že mestský súd už rozhodol aj o výške trov dovolacieho konania, aj keď zatiaľ neprávoplatne (lehota stanovená § 262 Civilného sporového poriadku uplynie mestskému súdu až 1. marca 2026, pozn.), neindikuje, že by vo veci s'ťažovateľa bolo možné hovoriť o odmietnutí spravodlivosti. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľa v uvedených častiach odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

II.3. K namietanému porušeniu práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny, čl. 1 dodatkového protokolu a čl. 17 ods. 1 charty:

12. S'ťažovateľ v dôsledku zbytočných priet'ahov mestského súdu napokon namieta aj porušenie označených práv vyplývajúcich z ústavy, listiny, dodatkového protokolu a charty. Práve s ohľadom na argumentačné prepojenie už uvedených obsahových častí ústavnej s'ťažnosti nemohlo v dôsledku absencie porušenia základných práv zaručených podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru dôjsť ani k porušeniu s'ťažovateľom označených článkov ústavy, listiny, dodatkového protokolu a charty, a preto aj v daných častiach bolo potrebné ústavnú s'ťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

13. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej s'ťažnosti v celom rozsahu bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch s'ťažovateľa obsiahnutých v petite ústavnej s'ťažnosti, keďže

rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2026

Libor Duľa
predseda senátu